

353

Besluit van 25 juni 1993, houdende regels voor het georganiseerd overleg in de sector Defensie (Besluit georganiseerd overleg sector Defensie)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze minister van Defensie van 1 februari 1993, nr. PAV2210/93002671;

Gelet op artikel 12, onder p, van de Militaire Ambtenarenwet 1931, artikel 125, eerste lid, onder m van de Ambtenarenwet 1929 en artikel 2, onder m, van de Wet rechtstoestand dienstplichtigen;

De Raad van State gehoord (advies van 29 maart 1993, nr. WO7.93.0060);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Defensie van 16 juni 1993, nr. PAV 2210/93008962;

Hebben goedgevonden en verstaan:

HOOFDSTUK 1. BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

a. Onze Minister:

Onze Minister van Defensie;

b. militaire ambtenaar:

de militaire ambtenaar, genoemd in artikel 1, eerste en tweede lid van de Militaire Ambtenarenwet 1931;

c. ambtenaar:

de ambtenaar, genoemd in artikel 1 van het Burgerlijk ambtenarenreglement defensie of degene die krachtens een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht werkzaam is bij het ministerie;

d. dienstplichtige:

de dienstplichtige, genoemd in artikel 1, onder b, van de Wet rechtstoestand dienstplichtigen;

e. militair:

de militaire ambtenaar en de dienstplichtige;

f. centrale:

een centrale van verenigingen, welke zich mede ten doel stellen het behartigen van de belangen van de militairen of de ambtenaren op het terrein van de rechtstoestand;

- g. sectorcommissie:
de commissie, genoemd in artikel 2;
- h. bijzondere commissie:
een commissie, genoemd in artikel 27;
- i. ministerie:
het Ministerie van Defensie en de daaronder ressorterende diensten, bedrijven en instellingen;
- j. deel van de krijgsmacht:
de Koninklijke marine, hetzij de Koninklijke landmacht, hetzij de Koninklijke luchtmacht.

HOOFDSTUK 2. HET OVERLEG MET DE SECTORCOMMISSIE DEFENSIE

Artikel 2

Er is een sectorcommissie Defensie voor het georganiseerd overleg over aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van militairen en ambtenaren.

Artikel 3

1. Over aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand, met inbegrip van de algemene regels volgens welke het personeelsbeleid zal worden gevoerd, betreffende de militaire ambtenaren, de ambtenaren, of de dienstplichtigen, wordt indien zij betrekking hebben op de militaire ambtenaren of de dienstplichtigen bij de gehele krijgsmacht of op de ambtenaren bij het ministerie, niet beslist alvorens daarover door of namens Onze Minister overleg is gevoerd met de sectorcommissie.

2. Onze Minister is bevoegd in afwijking van het vorige lid, de sectorcommissie gehoord, te beslissen dat bepaalde aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van de militairen of de ambtenaren alsmede bepaalde algemene regels volgens welke het personeelsbeleid zal worden gevoerd, geen onderwerp van overleg zullen uitmaken.

3. Het eerste lid is niet van toepassing op aangelegenheden, die bij of krachtens de Dienstplichtwet zijn geregeld.

Artikel 4

1. De sectorcommissie bestaat uit vertegenwoordigers van:
  - a. de Algemene Centrale van Overheidspersoneel (ACOP);
  - b. de Christelijke Centrale voor Overheids- en Onderwijspersoneel (CCOOP);
  - c. het Ambtenarencentrum (AC);
  - d. de Centrale van Middelbare en Hogere Functionarissen bij Overheid, Onderwijs, Bedrijven en Instellingen (CMHF).

2. Bij koninklijk besluit kunnen voorts tot het overleg worden toegelaten centrales die, gelet op hun ledental en de samenstelling daarvan, representatief zijn voor de militairen bij de gehele krijgsmacht en voor de ambtenaren bij het ministerie, voor zover het algemeen belang zich hiertegen niet verzet.

3. Een toelating krachtens het tweede lid vindt niet plaats, alvorens Onze Minister daarover het advies van de sectorcommissie heeft ingewonnen.

4. Bij koninklijk besluit kan een toelating tot het overleg krachtens het eerste lid worden geschorst en kan een toelating tot het overleg krachtens het tweede lid, dan wel een toelating krachtens artikel 5 worden ingetrokken, indien de centrale niet meer representatief is, dan

wel het algemeen belang of het belang van een goed overleg zich tegen verdere deelneming aan het overleg verzet. Tot schorsing of intrekking van de toelating wordt niet overgegaan, alvorens Onze Minister het bestuur van de betrokken centrale over het voornemen daartoe heeft gehoord en het advies van de vertegenwoordigers van de overige centrales daarover is ingewonnen.

5. Vanaf de dag waarop het voornemen tot schorsing dan wel intrekking van de toelating tot het overleg aan het bestuur van de betrokken centrale kenbaar is gemaakt, tot aan de dag waarop daarover een beslissing is genomen, nemen vertegenwoordigers van deze centrale niet meer deel aan het overleg.

6. De schorsing wordt opgeheven met ingang van de dag waarop de reden is vervallen die tot de schorsing aanleiding gaf.

Artikel 5

1. Behalve de in artikel 4, tweede lid, genoemde centrales kunnen bij koninklijk besluit, voor een daarbij vast te stellen periode, worden toegelaten verenigingen die dienstplichtigen, dan wel merendeels dienstplichtigen vertegenwoordigen en die nog niet zijn aangesloten bij één van de in artikel 4, eerste lid, genoemde centrales, voor zover deze verenigingen vóór 1 maart 1992 reeds tot het georganiseerd overleg waren toegelaten.

2. Tenzij anders vermeld, is het in dit besluit ten aanzien van een centrale bepaalde, op een in het eerste lid bedoelde vereniging van overeenkomstige toepassing.

Artikel 6

1. Een centrale, die tot het overleg in de sectorcommissie is toegelaten, is bevoegd tot het aanwijzen van twee leden en twee plaatsvervangende leden. Van deze aanwijzing geeft de centrale kennis aan Onze Minister.

2. Onze Minister is bevoegd een lid of een plaatsvervangend lid van de sectorcommissie van het deelnemen aan het overleg uit te sluiten, indien naar het oordeel van Onze Minister het dienstbelang dit vordert in verband met de aard van de werkzaamheden als militair of als ambtenaar van dat lid of plaatsvervangend lid. De beslissing tot uitsluiting wordt niet genomen, alvorens het bestuur van de betrokken centrale over het voornemen daartoe is gehoord en het advies van de vertegenwoordigers van de overige centrales daarover is ingewonnen.

3. Vanaf de dag waarop het voornemen tot uitsluiting aan het bestuur van de centrale is kenbaar gemaakt, neemt het betrokken lid of plaatsvervangend lid niet meer deel aan het overleg.

4. Na de uitsluiting wijst het bestuur van de centrale een ander lid of plaatsvervangend lid aan als zijn vertegenwoordiger in de sectorcommissie.

Artikel 7

1. Het overleg met de sectorcommissie staat onder leiding van Onze Minister. Onze Minister is bevoegd de leiding van het overleg op te dragen aan de directeur-generaal personeel van het ministerie, indien de aard van de te bespreken aangelegenheden dit toelaat.

2. Onze Minister wijst functionarissen aan die hem, of de functionaris die namens hem het overleg voert, bij het overleg terzijde staan.

3. Bij de behandeling van bepaalde aangelegenheden kan op uitnodiging of met toestemming van de voorzitter van het overleg door andere dan de in de vorige leden bedoelde personen aan het overleg worden deelgenomen.

4. De voorzitter van het overleg kan aan de leden van de sectorcommissie toestemming verlenen zich bij de behandeling van een bepaald onderwerp ter vergadering door deskundigen te laten bijstaan.

Artikel 8

1. De centrale die van de in artikel 6, eerste lid, genoemde bevoegdheid gebruik maakt, doet aan Onze Minister mededeling van de statuten, het huishoudelijk reglement en van de daarin aangebrachte wijzigingen, alsmede van de statuten en de daarin aangebrachte wijzigingen van de bij die centrale aangesloten verenigingen die militairen of ambtenaren als leden hebben.

2. Bij de aanvang van elk kalenderjaar verstrekt iedere centrale aan Onze Minister een opgave van het aantal militairen en het aantal ambtenaren dat lid is van de bij die centrale aangesloten verenigingen.

Artikel 9

1. Aangelegenheden, die ingevolge artikel 3 in het overleg met de sectorcommissie worden behandeld, of waarover deze commissie moet worden gehoord, worden door Onze Minister voorgelegd aan de sectorcommissie.

2. Elke centrale die in de sectorcommissie is vertegenwoordigd, kan Onze Minister verzoeken een aangelegenheid als bedoeld in artikel 3 in een vergadering van het overleg te behandelen. Aan het verzoek wordt voldaan, tenzij het onderwerp naar het oordeel van Onze Minister niet of nog niet voor behandeling in het overleg geschikt is. De betrokken centrale wordt daarvan in dat geval schriftelijk mededeling gedaan, onder vermelding van de redenen die aan deze beslissing ten grondslag liggen.

Artikel 10

1. Plaats, dag en aanvangsuur, alsmede de agenda van de vergadering van het overleg met de sectorcommissie worden door de voorzitter van het overleg vastgesteld.

2. Indien de vertegenwoordigers van ten minste twee centrales Onze Minister verzoeken een vergadering bijeen te roepen voor het voeren van overleg, wordt deze vergadering binnen veertien dagen uitgeschreven. Bij het verzoek wordt vermeld waarover deze vertegenwoordigers overleg willen voeren.

3. Indien de sectorcommissie voor een door haar te houden vergadering daartoe een verzoek doet, stelt Onze Minister zo mogelijk een vergaderruimte ter beschikking.

Artikel 11

1. Indien het gewenst is over aangelegenheden als bedoeld in artikel 3 voorbereidende besprekingen te voeren of in het overleg naar voren gekomen standpunten uit te werken, wordt die voorbereiding of uitwerking verricht door werkgroepen, bestaande uit leden of plaatsvervangende leden van de sectorcommissie, aangewezen door deze commissie en uit functionarissen, aangewezen door Onze Minister.

2. Indien het gewenst is over aangelegenheden als bedoeld in artikel 3, die uitsluitend militairen of uitsluitend ambtenaren betreffen, voorbereidende besprekingen te voeren of in het overleg naar voren gekomen standpunten uit te werken, kan die voorbereiding of die uitwerking verricht worden door een kamer voor militairen onderscheidenlijk een

kamer voor ambtenaren, bestaande uit leden of plaatsvervangende leden van de sectorcommissie, aangewezen door deze commissie, en uit functionarissen aangewezen door Onze Minister. De leden of plaatsvervangende leden van de sectorcommissie kunnen zich voor het overleg in een kamer laten vervangen.

3. Een werkgroep en een kamer staan onder leiding van een door Onze Minister aangewezen functionaris.

4. Op het deelnemen aan een vergadering van een werkgroep of kamer is artikel 7, derde en vierde lid, van overeenkomstige toepassing.

5. De sectorcommissie is bevoegd over een aangelegenheid die haar ter behandeling is voorgelegd het advies in te winnen van een bijzondere commissie. De voorzitter van het overleg met de sectorcommissie kan aanwijzingen geven omtrent de behandeling van die aangelegenheid in het overleg met een bijzondere commissie.

Artikel 12

Het standpunt van de sectorcommissie wordt bepaald bij eenvoudige meerderheid van stemmen. Elke centrale brengt één stem uit.

Artikel 13

In de artikelen 14 tot en met 22 wordt verstaan onder:

a. deelnemers aan het overleg:

de voorzitter en de tot het overleg toegelaten centrales;

b. advies- en arbitragecommissie:

de Advies- en Arbitragecommissie genoemd in artikel 18.

Artikel 14

De artikelen 15 tot en met 22 zijn slechts van toepassing op geschillen inzake aangelegenheden als bedoeld in artikel 3, voorzover die aangelegenheden uitsluitend de rechtstoestand van militairen of ambtenaren, met inbegrip van de algemene regels volgens welke het personeelsbeleid zal worden gevoerd, betreffen.

Artikel 15

Indien de voorzitter dan wel één of meer van de centrales, in het overleg tot het oordeel komen dat dit overleg niet tot een uitkomst zal leiden die de instemming van alle deelnemers aan dat overleg zal hebben, brengen zij dat oordeel binnen drie dagen nadat zij daarvan in het overleg blijk hebben gegeven schriftelijk ter kennis van de overige deelnemers aan het overleg.

Artikel 16

1. Binnen vijf dagen na de kennisgeving, genoemd in artikel 15, schrijft de voorzitter een overlegvergadering uit. De vergadering moet worden gehouden binnen zeven dagen, nadat deze is uitgeschreven.

2. Tenzij door de voorzitter en de sectorcommissie wordt besloten het overleg voort te zetten dan wel te beëindigen, wordt in de vergadering nagegaan of overeenstemming bestaat over de vraag wat het onderwerp en de inhoud van het geschil is en of een oplossing van dat geschil zal worden gezocht door middel van voortzetting van het overleg, nadat het advies is ingewonnen van de advies- en arbitragecommissie, dan wel door middel van onderwerping van het geschil aan een arbitrale uitspraak van de advies- en arbitragecommissie.

3. Tot het inwinnen van advies is zowel de voorzitter als de sectorcommissie bevoegd.

4. Voor onderwerping van het geschil aan arbitrage is overeenstemming vereist tussen alle deelnemers aan het overleg.

Artikel 17

1. Binnen drie dagen na de vergadering, genoemd in artikel 16, wordt het verzoek om advies ter kennis gebracht van de voorzitter van de advies- en arbitragecommissie. Het verzoek wordt ondertekend door de deelnemers aan het overleg die zich voor inwinning van advies hebben uitgesproken, en bevat tenminste het onderwerp en de inhoud van het geschil. Indien in de vergadering, genoemd in artikel 16, geen overeenstemming is bereikt tussen alle deelnemers aan het overleg over de vraag wat het onderwerp en de inhoud van het geschil is, brengen de overige deelnemers aan het overleg hun visie op het onderwerp en de inhoud van het geschil eveneens binnen drie dagen ter kennis van de voorzitter van de advies- en arbitragecommissie.

2. De eerste zin van het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op het onderwerpen van het geschil aan een arbitrale uitspraak. Het verzoek daartoe wordt ondertekend door alle deelnemers aan het overleg en dient tenminste te bevatten:

- a. het onderwerp en de inhoud van het geschil;
- b. de standpunten van alle deelnemers aan het overleg omtrent het onderwerp en de inhoud van het geschil.

Artikel 18

1. Er is een advies- en arbitragecommissie die tot taak heeft te adviseren of een bindende uitspraak te doen, in de geschillen die haar ingevolge de voorgaande artikelen worden voorgelegd. Als zodanig treedt op de Advies- en Arbitragecommissie, genoemd in artikel 110g, eerste lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement.

2. Uitgesloten van het lidmaatschap en plaatsvervangend lidmaatschap zijn naast de personen, genoemd in artikel 110g, vierde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement:

- a. personen die lid of plaatsvervangend lid zijn van de sectorcommissie;
- b. personen die bestuurslid zijn, of werkzaam zijn bij een centrale.

3. Als secretaris, die de advies- en arbitragecommissie bijstaat, treedt op de secretaris, genoemd in artikel 110g, vijfde lid, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement.

4. Aan de leden en plaatsvervangende leden worden uit 's Rijks kas vergoedingen voor reis- en verblijfskosten verleend volgens de regelen welke voor de vergoeding voor reis- en verblijfskosten wegens reizen voor 's Rijks dienst gelden.

Artikel 19

1. De advies- en arbitragecommissie treedt in geval van advies op in een samenstelling van drie leden, onder wie de voorzitter, één van de twee leden, genoemd in artikel 110g, derde lid, onder a, van het Algemeen Rijksambtenarenreglement en één van de twee leden, genoemd in het derde lid, onder b, van dat artikel. De overige twee leden treden te zamen met de voorzitter op in geval van arbitrage. Bij verhindering van één van de leden treedt diens plaatsvervanger op.

2. Indien het verzoek om arbitrage naar het oordeel van de voorzitter eenzelfde geschil betreft als waarover door de advies- en arbitragecommissie reeds advies is uitgebracht, treedt voor een lid dat bij het uitbrengen van dat advies betrokken was, diens plaatsvervanger op.

3. De voorzitter van de advies- en arbitragecommissie draagt er zorg voor dat het advies of de uitspraak binnen vier weken nadat de kennisgeving, genoemd in artikel 17, is ontvangen, aan de deelnemers aan het overleg ter kennis wordt gebracht.

4. De leden, de plaatsvervangende leden en de secretaris, die bij de uitoefening van hun taak de beschikking krijgen over gegevens waarvan zij het vertrouwelijke karakter kennen of redelijkerwijs moeten vermoeden, zijn, voor zover voor hen niet reeds uit hoofde van hun ambt, hun beroep of enig wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hen tot bekendmaking verplicht of uit hun taak de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

5. De advies- en arbitragecommissie stelt nadere regels vast met betrekking tot haar werkwijze.

Artikel 20

1. De advies- en arbitragecommissie besluit bij meerderheid van stemmen.

2. Het advies of de uitspraak moet inhouden:

- a. de namen van de deelnemers die het advies respectievelijk de arbitrale uitspraak hebben aangevraagd;
- b. een overzicht van de standpunten van alle deelnemers over het onderwerp en de inhoud van het geschil;
- c. het advies, respectievelijk de beslissing en de redenen die daaraan ten grondslag liggen.

3. Het advies, respectievelijk de uitspraak, wordt gedagtekend en door ieder van de optredende leden van de advies- en arbitragecommissie ondertekend.

Artikel 21

Binnen twee weken na ontvangst van het advies wordt het overleg over het geschil voortgezet.

Artikel 22

De uitspraak van de advies- en arbitragecommissie heeft bindende kracht.

Artikel 23

Het standpunt van de sectorcommissie over de in het overleg besproken aangelegenheden, alsmede over de aan de commissie ingevolge artikel 34, tweede lid, ter kennis gekomen adviezen van een bijzondere commissie, wordt schriftelijk aan Onze Minister bevestigd, waarbij desverlangd een samenvatting van de aan dit standpunt ten grondslag liggende argumenten wordt gegeven. Indien in de sectorcommissie een minderheidsstandpunt is, wordt daarvan desverlangd melding gemaakt.

Artikel 24

Indien over een aangelegenheid in afwijking van het standpunt van de sectorcommissie wordt beslist, brengt Onze minister de redenen van die afwijking zo spoedig mogelijk ter kennis van de sectorcommissie.

Artikel 25

1. Het secretariaat van het overleg wordt gevoerd door een door Onze Minister aangewezen secretaris. Over de aanwijzing van de secretaris wordt de sectorcommissie gehoord. Onze Minister kan adjunct-secretarissen aanwijzen.

2. De secretaris staat, onder leiding van de voorzitter van het overleg, ter beschikking van de voorzitter en van de in artikel 7, tweede lid, bedoelde functionarissen, alsmede van de sectorcommissie.

Artikel 26

1. Van het in de vergaderingen van het overleg met de sectorcommissie en de werkgroepen en kamers behandelde, maakt de secretaris notulen. De voorzitter legt deze notulen aan de commissie, onderscheidenlijk de betrokken werkgroep of kamer, ter goedkeuring voor.

2. Van het in een vergadering van het overleg met de sectorcommissie behandelde kan in overleg met die commissie een beknopte, voor publicatie bestemde samenvatting worden opgesteld.

3. Na overleg met de sectorcommissie, onderscheidenlijk met de betrokken werkgroep of kamer, kan degene, die met de leiding van de vergadering is belast, ten aanzien van het behandelde in die vergadering geheimhouding opleggen. De plicht tot geheimhouding geldt niet voor zover de leden of plaatsvervangende leden van de sectorcommissie, dan wel de leden of plaatsvervangende leden van de betrokken werkgroep of kamer in bespreking treden met de door hen vertegenwoordigde centrale.

HOOFDSTUK 3. HET OVERLEG MET DE BIJZONDERE COMMISSIES

Artikel 27

1. Er zijn bijzondere commissies voor het georganiseerd overleg over aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van militairen voor een deel van de krijgsmacht en voor ambtenaren werkzaam bij een deel van de krijgsmacht of bij de centrale organisatie van het ministerie. De bijzondere commissies zijn genaamd:

- de bijzondere commissie militairen Koninklijke marine en de bijzondere commissie burgerpersoneel Koninklijke marine;
- de bijzondere commissie militairen Koninklijke landmacht en de bijzondere commissie burgerpersoneel Koninklijke landmacht;
- de bijzondere commissie militairen Koninklijke luchtmacht en de bijzondere commissie burgerpersoneel Koninklijke luchtmacht;
- de bijzondere commissie burgerpersoneel centrale organisatie.

2. Over aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand, met inbegrip van de algemene regels volgens welke het personeelsbeleid zal worden gevoerd, van hetzij de militaire ambtenaren, hetzij de ambtenaren, hetzij de dienstplichtigen, wordt, indien zij louter betrekking hebben op militairen van een deel van de krijgsmacht of op ambtenaren, werkzaam bij een deel van de krijgsmacht onderscheidenlijk bij de centrale organisatie van het ministerie, niet beslist alvorens daarover namens Onze Minister overleg is gevoerd met de bijzondere commissie voor dat deel van de krijgsmacht onderscheidenlijk met de bijzondere commissie burgerpersoneel voor de centrale organisatie van het ministerie.

3. Op het overleg met een bijzondere commissie zijn het tweede en het derde lid van artikel 3 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 28

1. Een bijzondere commissie bestaat uit vertegenwoordigers van de centrales die zijn toegelaten tot de sectorcommissie.

2. Een centrale is bevoegd twee leden en twee plaatsvervangende leden in een bijzondere commissie aan te wijzen. Van deze aanwijzing geeft de centrale kennis aan Onze Minister.

3. Schorsing of intrekking van een toelating tot het in artikel 3 bedoelde overleg heeft van rechtswege schorsing, onderscheidenlijk intrekking, van de toelating tot het in artikel 27 bedoelde overleg tot gevolg.

4. Onze Minister kan een door een centrale aangewezen lid of plaatsvervangend lid uitsluiten van deelneming aan het overleg. Het tweede, derde en vierde lid van artikel 6 zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 29

1. Het overleg met een bijzondere commissie staat onder leiding van een door Onze Minister aangewezen functionaris. Onze Minister kan een plaatsvervangend voorzitter aanwijzen.

2. Degene die belast is met de leiding van de vergadering van het overleg met de bijzondere commissie, in dit hoofdstuk te noemen de voorzitter, kan bij het overleg terzijde worden gestaan door nader door hem aan te wijzen functionarissen.

Artikel 30

1. Aangelegenheden die op grond van artikel 27 in het overleg met een bijzondere commissie moeten worden behandeld, of waarover deze commissie moet worden gehoord, worden door Onze Minister voorgelegd aan die bijzondere commissie.

2. Een centrale, die in een bijzondere commissie is vertegenwoordigd, kan Onze Minister verzoeken een aangelegenheid als bedoeld in artikel 27 in een vergadering van die commissie te doen behandelen. Artikel 9, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 31

1. Indien het gewenst is over aangelegenheden als bedoeld in artikel 27 voorbereidende besprekingen te voeren of in het overleg met een bijzondere commissie naar voren gekomen standpunten uit te werken, wordt die voorbereiding of uitwerking verricht door werkgroepen, bestaande uit leden of plaatsvervangende leden van de desbetreffende bijzondere commissie, aangewezen door deze commissie, en uit functionarissen, aangewezen door de voorzitter.

2. Een werkgroep wordt ingesteld door de voorzitter. De vergaderingen worden door de voorzitter, of door een door hem aan te wijzen functionaris geleid.

3. Op het deelnemen aan een vergadering van een werkgroep zijn het derde en vierde lid van artikel 7 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 32

Het standpunt van de bijzondere commissie wordt bepaald bij eenvoudige meerderheid van stemmen. Elke centrale brengt één stem uit.

Artikel 33

De artikelen 13 tot en met 22 zijn van overeenkomstige toepassing op het overleg met een bijzondere commissie, met dien verstande dat de in artikel 18 genoemde advies- en arbitragecommissie voor de behandeling van een geschil met een bijzondere commissie wordt uitgebreid met twee bijzondere leden, die worden benoemd door Onze Minister. Één lid wordt benoemd op voordracht van de voorzitter en één lid op voordracht van de tot het overleg toegelaten centrales. Niet benoembaar tot bijzonder lid zijn:

- a. personen die ingevolge artikel 18, tweede lid zijn uitgesloten van het lidmaatschap of het plaatsvervangend lidmaatschap;
- b. personen die lid of plaatsvervangend lid zijn van de bijzondere commissie, dan wel van wie dit lidmaatschap of plaatsvervangend lidmaatschap nog niet langer dan twee jaar is beëindigd.

Artikel 34

1. Het standpunt van een bijzondere commissie over in het overleg besproken aangelegenheden wordt schriftelijk aan Onze Minister bevestigd, waarbij desverlangd een samenvatting van de aan dit standpunt ten grondslag liggende argumenten wordt gegeven. Indien er in de bijzondere commissie een minderheidsstandpunt is, wordt daarvan desverlangd melding gemaakt.

2. Het advies van een bijzondere commissie over een aangelegenheid die haar ingevolge artikel 11, vijfde lid door de sectorcommissie is voorgelegd, wordt schriftelijk aan de sectorcommissie bevestigd, waarbij een samenvatting van de aan dit advies ten grondslag liggende argumenten wordt gegeven.

De laatste zin van het eerste lid is van toepassing.

Artikel 35

De voorzitter wordt bijgestaan door een secretaris. Artikel 25, tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 36

De voorzitter van het overleg met een bijzondere commissie doet aan de voorzitter van het in artikel 3 bedoelde overleg en aan de sectorcommissie tijdig de agenda van elke vergadering toekomen, alsmede een exemplaar van de notulen van de gehouden vergadering.

Artikel 37

Op het overleg met een bijzondere commissie zijn de artikelen 10, 24 en 26 van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK 4. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 38

1. Onze Minister kan in afwijking van artikel 6, eerste lid, bepalen dat het aantal vertegenwoordigers van de centrales in de sectorcommissie tijdelijk wordt verhoogd.

2. Dit artikel is niet van toepassing op de verenigingen bedoeld in artikel 5.

Artikel 39

1. Onze Minister kan in tijd van oorlog, oorlogsgevaar, alsmede andere buitengewone omstandigheden, waarin dienstplichtigen buitengewoon in werkelijke dienst zijn, tijdelijk afwijken van hetgeen bij of krachtens dit besluit is bepaald, voor zover en voor zolang dit met het oog op de goede uitvoering van de operationele taken van de krijgsmacht noodzakelijk wordt geacht.

2. Onze Minister kan bepalen of doen bepalen, dat hetgeen bij of krachtens dit besluit is bepaald buiten toepassing blijft, voor zover en voor zolang zulks naar zijn oordeel, in overeenstemming met het gevoelen van de Raad van Ministers, door het landsbelang wordt gevorderd.

Artikel 40

Het Algemeen militair ambtenarenreglement¹ wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 85, eerste lid, onderdeel d, komt te luiden:

d. voor het verrichten van werkzaamheden ten behoeve van verenigingen van militairen, die aangesloten zijn bij een tot het overleg toegelaten centrale van overheidspersoneel als bedoeld in artikel 4 van het Besluit georganiseerd overleg sector Defensie, zulks volgens door de minister te stellen regels.

Artikel 41

Het Besluit georganiseerd overleg militairen wordt ingetrokken.

Artikel 42

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt terug tot en met 1 april 1993.

Artikel 43

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit georganiseerd overleg sector Defensie.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 25 juni 1993

Beatrix

De Minister van Defensie,
A. L. ter Beek

Uitgegeven de *dertiende* juli 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

¹ Stb. 1982, 279, laatstelijk gewijzigd bij koninklijk besluit van 27 mei 1993, Stb. 334

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Defensie
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 10 augustus 1993, nr. 150

ALGEMEEN

Inleiding

Het arbeidsvoorwaardenoverleg bij Defensie is, overeenkomstig dat wat voor de gehele overheid geldt, reeds een aantal jaren in ontwikkeling en beweegt zich naar het zogenaamde sectoraal overlegmodel, waar het georganiseerd overleg bij Defensie een deel van uit maakt. Het betreft hier een gedeelte van de ontwikkelingen die ook wel als «normalisering» van de arbeidsverhoudingen bij de overheid worden aangeduid. In december 1992 is met de centrales van overheidspersoneel een nieuw overlegstelsel voor de overheid overeengekomen. Dit nieuwe overlegstelsel leidt tot een vrijwel volledige decentralisatie van het arbeidsvoorwaardenoverleg naar een achttal sectoren, waaronder de sector Defensie. De invoering van het sectorenmodel is geleidelijk tot stand gekomen. Verwezen wordt voor de aanloop naar dit overlegmodel naar de schets voor het nieuwe overlegstelsel (brief van de minister van Binnenlandse Zaken van 30 december 1987, kamerstukken II, 1987/88, 20 402, nr. 1) en de protocollen voor het Centraal Georganiseerd Overleg Militairen (CGOM) inzake de proefneming met het arbeidsvoorwaardenoverleg 1989 (verlengd voor 1990).

Hoewel in formele zin het CGOM nevensgeschikt is aan het centraal georganiseerd overleg in ambtenarenzaken (CGOA), heeft de centrale commissie georganiseerd overleg militairen (CCGOM) in de hiervoor geschetste aanloopfase steeds de rol van «sectorcommissie militairen» vervuld. Zo is in de periode 1989 tot en met 1992 over de algemene salarisontwikkeling en de algemene arbeidsduur nooit in het CGOM, maar steeds in het CGOA overleg gevoerd. De werkverhouding CGOA-CGOM verliep dus steeds langs de lijn van «centraal overleg» versus «sectoroverleg».

Thans is de fase bereikt waarin de geschetste voorlopige werkwijze voor het arbeidsvoorwaardenoverleg bij de gehele overheid een meer definitieve verschijningsvorm krijgt. Dit geschiedt op de eerste plaats door middel van een vrijwel volledige decentralisatie van het arbeidsvoorwaardenoverleg, onder andere naar de sector Defensie.

In de kern komt het er op neer, dat met uitzondering van het overleg over de aanspraken bij ziekte en werkloosheid voorzover deze overeenkomen met de wettelijke aanspraken voor werknemers in de marktsector, en met uitzondering van de pensioenen, de aanspraken bij arbeidsongeschiktheid alsmede het wettelijke VUT-regime, het arbeidsvoorwaardenoverleg volledig sectoraal zal worden gevoerd. De omvang van de decentralisatie is gebaseerd op een voor de gehele overheid geldend protocol, dat door de minister van Binnenlandse Zaken en de centrales van overheidspersoneel in het Centraal Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken (CGOA) gezamenlijk op 10 februari 1993 tot stand is gebracht.

De afbakening van de sector Defensie is gewijzigd. In het kader van de hiervoor genoemde proefneming, betrof het sectoroverleg Defensie uitsluitend het militair personeel (militair beroepspersoneel en dienstplichtigen). Het doel van de decentralisatie is de afzonderlijke overheidswerkgevers een grotere verantwoordelijkheid te geven voor het arbeidsvoorwaardenbeleid. Vanaf de aanvang van de discussie over de hernieuwde indeling van de sectoren heeft ondergetekende zowel in de

richting van de twee partijen in het CGOA, als in de richting van de Staten-Generaal in de memories van toelichting van de opeenvolgende begrotingen voor 1990 e.v. te kennen gegeven dat het bij het Ministerie van Defensie te werk gestelde burgerpersoneel deel zou moeten uitmaken van de sector die in de nieuwe situatie onder zijn rechtstreekse verantwoordelijkheid zou komen te vallen (kamerstukken II 1990/1991, 21 800 hoofdstuk X, nr. 2, p. 22; kamerstukken II 1991/1992, 22 300 hoofdstuk X, nr. 2, p. 38; kamerstukken II 1990/1991, 21 991, nrs. 2-3, p. 168). Het hoofdmotief was komen tot een verbeterde bedrijfsvoering. Daarnaast was er sinds geruime tijd een groeiend onbegrip te constateren, niet alleen bij delen van de organisatie, maar ook bij de verschillende categorieën personeel wat betreft de verschillen in rechtspositie als gevolg van de uitwerking van de voor hen geldende verschillende regels bij overigens gelijke werkomstandigheden. Op dit laatste aspect heeft de Maatschappelijke Raad van de Krijgsmacht expliciet gewezen in zijn rapport nr.16.

Teneinde een draagvlak te creëren, zijn naast de besprekingen in het CGOA gelijktijdig gesprekken gevoerd zowel met vertegenwoordigers van de militaire belangenverenigingen deelnemend aan het Centraal Georganiseerd Overleg Militairen (CGOM), als met die van de centrales van overheidspersoneel vertegenwoordigd in de Bijzondere Commissie voor het Burgerpersoneel van Defensie (BCBPDef). De vertegenwoordigers van de centrales van overheidspersoneel in het CGOA hebben op 16 december 1992 bij de meer definitieve inrichting van het overlegstelsel ermee ingestemd behalve het militair personeel ook het burgerpersoneel in de sector Defensie onder te brengen. Door deze integratie van het overleg, zal de noodzakelijke samenhang in het arbeidsvoorwaarden- en personeelsbeleid voor de verschillende categorieën personeel binnen de Defensie-organisatie beter dan tot nu toe kunnen worden verwezenlijkt. Het burgerpersoneel maakte tot nu toe nog deel uit van de sector burgerlijk rijkspersoneel.

Het functioneren van de nieuwe overlegstructuur

De gewijzigde afbakening maakt een nadere afstemming van de bestaande overlegniveaus en overlegforums voor militair personeel en burgerpersoneel noodzakelijk. De CCGOM verdwijnt als overlegcommissie, zij het uiteraard met handhaving van het daarbij behorende overlegniveau. Aan de op hoofdstuk XI (art. 113 e.v.) van het Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR, Stb. 1931, 248) gebaseerde, op de gehele defensie-organisatie gerichte, bijzondere commissie burgerpersoneel Defensie (BCBP-Defensie) is, door het onderbrengen van het burgerpersoneel in de sector defensie, evenmin nog behoefte; als overlegniveau noch als overlegforum. De BCBP-Defensie houdt dus op te bestaan. Voor de CCGOM en de BCBP-Defensie treedt de sectorcommissie Defensie in de plaats. Deze sectorcommissie vervult tevens de taak die de CCGOM had als nevenschikt overlegforum aan de CCGOA, zolang de CCGOA nog deel uit maakt van het overlegstelsel bij de overheid.

Het nieuwe sectorenmodel legt voor wat betreft de structuur van de arbeidsvoorwaardenonderhandelingen een basis voor onderhandelingen over één pakket arbeidsvoorwaardelijke maatregelen voor alle personeelscategorieën in de sector Defensie. De onderhandelingen worden gevoerd met de vier centrales van overheidspersoneel en de verenigingen die (merendeels) dienstplichtigen vertegenwoordigen. Het is wenselijk om de onderhandelingen op één plaats te initiëren en op één plaats af te ronden. De sectorcommissie zal tegen die achtergrond voor

wat betreft het arbeidsvoorwaardenoverleg functioneren als de formele «onderhandelingstafel» voor de sector. Aangezien de centrales van overheidspersoneel in de sectorcommissie zowel het militair personeel als het burgerpersoneel vertegenwoordigen kan aldus in het jaarlijkse arbeidsvoorwaardenoverleg met de sectorcommissie defensie met één overlegpartner in één overlegforum over één samenhangend pakket worden onderhandeld, waarbij overeenstemming moet worden bereikt over wijzigingen – zowel in «positieve» als in «negatieve» zin – van de arbeidsvoorwaarden. Hierdoor kan een pakket tot stand komen in een goede afweging van ieders belangen en gericht op de voor de arbeidsorganisatie defensie geldende prioriteiten.

Aanpak

De (wijzigingen in) algemene maatregelen van bestuur voor het burgerpersoneel van defensie ter uitvoering van artikel 125 van de Ambtenarenwet 1929 kwamen tot nu toe onder verantwoordelijkheid van de Minister van Binnenlandse Zaken tot stand. Vanaf 1 april 1993 zal de Minister van Defensie voor het bij het Ministerie van Defensie te werk gestelde burgerpersoneel de verantwoordelijke bewindspersoon zijn voor het te voeren personeelsbeleid, in de meest ruime zin. Het onderhavige besluit beoogt te bewerkstelligen dat in het vervolg voor de defensie-ambtenaren op specifieke op Defensie toegesneden wijze uitvoering kan worden gegeven aan het gestelde in artikel 125 Ambtenarenwet 1929.

Wat betreft de materiële aanspraken van het burgerpersoneel Defensie beoogt dit besluit geen wijziging aan te brengen in de aanspraken zoals die op 1 april 1993 gelden voor het burgerlijk rijksoverheidspersoneel voorzover daar niet reeds een specifieke invulling per ministerie aan is gegeven.

Voor het onder het beheer brengen van de Minister van Defensie van de rechtspositie van de bij het Ministerie van Defensie (of daaronder vallende bedrijven of instellingen) werkzame ambtenaren geldt immers als uitgangspunt, dat per 1 april 1993, de datum waarop de herindeling van de sectoren geëffectueerd zal worden, er geen andere (materiële) wijzigingen optreden in de rechtspositie van de defensie-ambtenaren dan die welke rechtstreeks voortvloeien uit de sectorvorming. Gelet hierop zal dan ook de rechtspositie van de defensie-ambtenaren per 1 april 1993, zoals die laatstelijk is gewijzigd bij de formalisering van het arbeidsvoorwaardenpakket 1992 (besluit van 24 februari 1993, Stb. 1993, 143) zo veel mogelijk onverkort worden overgenomen; de afwijkingen zullen beperkt zijn tot verschillen in technische zin. Zo worden de bevoegdheden van de Minister van Binnenlandse Zaken toegekend aan de Minister van Defensie. De coördinerende bevoegdheden van eerstgenoemde minister zijn, aangezien daaraan voor de sector defensie – die niet uit meerdere arbeidsorganisaties bestaat – geen behoefte bestaat, daarbij niet overgenomen.

Weliswaar is met het onder de sector Defensie brengen van het burgerpersoneel beoogd, om op den duur waar dat mogelijk is een integratie van de rechtspositie van het militair personeel en het burgerpersoneel tot stand te brengen, maar dit zal gelet op de bestaande verschillen in structuur en inhoud moeten geschieden in een geleidelijk proces van harmonisatie en convergentie. Onder harmonisatie wordt daarbij verstaan het inhoudelijk op elkaar afstemmen van voorzieningen; convergentie is het streven om te komen tot dezelfde voorziening voor beide categorieën personeel. Sommige onderdelen van de rechtspositie zullen daarbij spoedig en met niet al te veel problemen geïntegreerd

kunnen worden, voor andere onderdelen daarentegen valt te verwachten dat dit proces een moeizaam verloop zal hebben. Het feit, dat de beide categorieën personeel tot één sector zullen behoren en het feit dat overleg over de arbeidsvoorwaarden in het vervolg in één forum plaatsvindt, waarborgt daarbij echter dat toekomstige ontwikkelingen in de arbeidsvoorwaarden van militair- en burgerpersoneel beter dan tot nu toe op elkaar afgestemd zullen zijn, zodat ook langs die weg een geleidelijk naar elkaar toe groeien van de beide rechtspositiestelsels wordt bewerkstelligd. In dat proces is het mogelijk voor de rechtspositie van de burgerambtenaren bij defensie een divergentie optreedt met de ontwikkelingen in de rechtspositie van de ambtenaren behorende tot de sector Rijk.

Voor de wijze, waarop de rechtspositie van het burgerpersoneel van Defensie in formele zin onder de sector Defensie zal worden gebracht, stonden in theorie drie wegen open.

Gelet op de beschikbare tijd was het – gelet op het hierboven geschetste proces van harmonisatie en convergentie – niet haalbaar om in dit stadium reeds één of meerdere besluiten waarin de rechtspositie van zowel het militair- als burgerpersoneel geïntegreerd is opgenomen, tot stand te brengen; een dergelijk besluit is immers het eindpunt van de ontwikkelingen die per 1 april 1993 in gang worden gezet. Derhalve moest uitgezien worden naar een oplossing, waarbij een duidelijke scheiding tussen de rechtspositie van de ambtenaren behorende tot de sector Rijk en die van de ambtenaren behorende tot de sector Defensie zou worden teweeggebracht en die tegelijkertijd kon dienen als een basis voor de verdere ontwikkelingen.

Het was denkbaar, om bij algemene maatregel van bestuur een voorziening te treffen, inhoudende dat de besluiten geldende voor de rijksambtenaar (tijdelijk) van toepassing blijven op het burgerpersoneel van de sector Defensie, tenzij bij algemene maatregel van bestuur anders wordt bepaald. De gewenste afwijkingen zouden steeds in een afzonderlijke algemene maatregel van bestuur worden vastgelegd. Aan deze optie kleeft echter een aantal bezwaren. In de eerste plaats leidt dit tot voorschriften, die wat hun samenhang betreft al snel tamelijk onoverzichtelijk worden. Gezien de tijd die nodig wordt geacht om te komen tot één regeling voor zowel burgerpersoneel als militairen, moet ervan worden uitgegaan dat deze situatie gedurende een aantal jaren zou voortbestaan. In de tweede plaats komt dan het doel van de sectorvorming, een duidelijke scheiding van verantwoordelijkheden, niet goed uit de verf. Er blijft immers een vorm van inhoudelijke afhankelijkheid bestaan. Wanneer namelijk als gevolg van het arbeidsvoorwaardenoverleg in de sector Rijk een bepaalde wijziging van de besluiten wordt geïnitieerd, bestaat steeds dadelijk een noodzaak om te bezien, of deze wijziging voor het defensiepersoneel gevolgd moet worden, of dat bij algemene maatregel van bestuur de oorspronkelijke tekst als geldend voor het defensiepersoneel moet worden vastgelegd. Dit legt dan weer een last op het arbeidsvoorwaardenoverleg in de sector Defensie.

Derhalve is in overleg met de Ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie gekozen voor een andere wijze, namelijk het opnieuw integraal vaststellen van de inhoud van de rechtspositiebesluiten als slechts op de ambtenaren van Defensie toepasselijke besluiten, echter aangepast aan de gewenste toedeling in bevoegdheden. Hierbij zijn materieel geen andere wijzigingen in de besluiten aangebracht dan strikt noodzakelijk waren voor de sectorvorming. Met deze besluiten als uitgangspunt kan langs de hierboven aangegeven geleidelijke weg van harmonisatie en convergentie gewerkt worden aan de gewenste integratie van de rechts-

positie van het burgerpersoneel en het militair personeel van Defensie tot één rechtspositiebesluit.

De rechtspositionele regelingen die thans van toepassing zijn op het burgerpersoneel van defensie zijn, voorzover deze het karakter van een «sector Rijk» gebonden regeling hadden, vertaald in een overeenkomstig voor defensie geldend besluit. Het betreft hier in de eerste plaats het Besluit georganiseerd overleg sector defensie en het Burgerlijk ambtenarenreglement defensie. In deze beide besluiten tezamen is de materie opgenomen die is geregeld in of samenhangt met het Algemeen Rijksambtenarenreglement, waarbij het Besluit georganiseerd overleg sector Defensie de plaats inneemt van hoofdstuk XI van het ARAR. Voorts het Bezoldigingsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie, bevattende de materie die samenhangt met het Bezoldigingsbesluit burgerlijke rijksambtenaren 1984 (BBRA) benevens enkele kleinere besluiten. Het betreft het Besluit betaling emolumenten burgerlijke ambtenaren defensie, het Besluit maaltijdvergoeding bij overwerk burgerlijke ambtenaren defensie, het Telefoonkostenbesluit burgerlijke ambtenaren defensie. Dan is er het Interimbesluit ziektekosten burgerlijke ambtenaren defensie, het Verplaatsingskostenbesluit burgerlijke ambtenaren defensie en een tweetal besluiten betrekking hebbende op reiskosten, het Reisbesluit burgerlijke ambtenaren defensie en het Reisbesluit binnenland burgerlijke ambtenaren defensie. Ook voor de post-actieve aanspraken zal een aantal besluiten tot stand worden gebracht. Het betreft hier het Wachtgeld- en uitkeringsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie bij privatisering, het Besluit uitkering wegens functioneel leeftijdsontslag burgerlijke ambtenaren defensie, het Wachtgeldbesluit burgerlijke ambtenaren defensie, het Besluit aanvulling arbeidsongeschiktheidsuitkering burgerlijke ambtenaren defensie en het Uitkeringsbesluit burgerlijke ambtenaren defensie. Voor de inhoud wordt verwezen naar de toelichting bij de desbetreffende besluiten.

Inhoud van het besluit

Het Besluit georganiseerd overleg sector Defensie komt in de plaats van het Besluit georganiseerd overleg militairen en, voor wat betreft het overleg met de bijzondere commissies burgerpersoneel, Hoofdstuk XI van het Algemeen Rijksambtenarenreglement. Het creëert met de sectorcommissie Defensie tevens een nieuw overlegniveau voor het burgerlijk Defensiepersoneel, dat zoals aangegeven hiérvóór nog deel uitmaakte van de sector burgerlijk rijkspersoneel. Het arbeidsvoorwaardenoverleg in die sector werd ook voor het burgerlijk Defensiepersoneel tot nu toe gevoerd met de centrale commissie voor georganiseerd overleg in ambtenarenzaken (CCGOiA). Thans wordt dat overleg met de sectorcommissie Defensie gevoerd.

In het Besluit georganiseerd overleg militairen en in het sterk daarop gelijkende Hoofdstuk XI van het Algemeen Rijksambtenarenreglement werd, respectievelijk wordt, de wijze geregeld waarop met de «daarvoor in aanmerking komende» organisaties van overheidspersoneel overleg wordt gepleegd over «aangelegenheden van algemeen belang voor de rechtstoestand van (militaire) ambtenaren», ter uitvoering van artikel 12, onder p, van de Militaire ambtenarenwet 1931, artikel 2, onder m, van de Wet rechtstoestand dienstplichtigen en artikel 125, eerste lid, onder m van de Ambtenarenwet 1929.

In verband met het tot stand komen van de gewijzigde sectorindeling zijn de overlegregels voor alle categorieën Defensiepersoneel thans in één besluit opgenomen. Denkbaar zou geweest zijn het Besluit georgani-

seerd overleg militairen te wijzigen, zodat het ook op het burgerpersoneel van toepassing zou worden. Nu het overleg voor zowel de burgerlijke ambtenaren als de militairen al enige tijd wordt gevoerd met de vier centrales van overheidspersoneel – voor het militaire overleg tevens met de verenigingen die merendeels dienstplichtigen vertegenwoordigen – zou die wijziging beperkt kunnen blijven tot enkele technische aanpassingen. De regeling in het Besluit georganiseerd overleg militairen was inhoudelijk reeds volledig afgestemd op een «decentraal» functionerend overlegmodel, doordat de centrale commissie voor georganiseerd overleg militairen traditioneel nevens geschikt was aan de centrale commissie voor georganiseerd overleg in ambtenarenzaken. Dat maakt de overlegregeling zonder bijzondere problemen toepasbaar voor het nieuwe sectoroverleg.

Uit een oogpunt van toegankelijkheid van wetgeving is voor deze werkwijze echter niet gekozen. Besloten is het Besluit georganiseerd overleg militairen in te trekken en een geheel nieuw Besluit georganiseerd overleg sector Defensie tot stand te brengen. Daarbij is de tekst van het Besluit georganiseerd overleg militairen het uitgangspunt geweest. De tekst van het onderhavige besluit wijkt daarvan alleen af, waar het nodig is in verband met de positie van het burgerpersoneel en waar redactionele aanpassingen in de tekst wenselijk of noodzakelijk waren, bijvoorbeeld in verband met de nieuwe aanwijzingen voor de regelgeving. In de tekst van het besluit (artikel 11, tweede lid) is voorts de mogelijkheid gecreëerd onderwerpen, die in het overleg met de sectorcommissie aan de orde komen, voor de desbetreffende personeelscategorie (militairen, burgerpersoneel) separaat voor te bereiden of uit te werken in «kamers». Uit gesprekken met de centrales van overheidspersoneel is namelijk gebleken dat men – ter ondersteuning van het nieuwe sectormodel – in de sector Defensie de mogelijkheid wenste om die voorbereiding of uitwerking separaat plaats te laten vinden. Daarbij moet worden bedacht, dat bepaalde onderdelen van de rechtspositie en de arbeidsvoorwaarden van burgerpersoneel en militair personeel verschillen of in de praktijk anders uitwerken, wat een separate voorbereiding of uitwerking kan rechtvaardigen.

Anderzijds is het met nadruk niet de bedoeling om op deze wijze de sector defensie in twee «sub-sectoren» uiteen te laten vallen. Dit zou de beoogde verbetering van de onderlinge samenhang in de arbeidsvoorwaarden en het personeelsbeleid voor burgerpersoneel en militair personeel verstoren. De sectorcommissie is om die reden het enige formele verband waarin de onderhandelingen worden geïnitieerd, gevoerd en afgerond. De status van de kamers is gelijk aan de werkgroepen, zij het dat de gesprekken in de kamers gericht zullen zijn op de gevolgen van de voorgestelde maatregelen voor één personeelscategorie. Ook op gebieden buiten de arbeidsvoorwaarden in engere zin (namelijk de overige rechtspositie en de algemene regels van het personeelsbeleid) zal de sectorcommissie als «in- en uitgang» van de overlegonderwerpen fungeren. De werkgroepen en afdelingen kunnen ook in dit kader eventueel een voorbereidende rol hebben, maar geen zelfstandige positie. Daarmee is ook buiten de directe sfeer van de arbeidsvoorwaarden verzekerd dat de samenhang in het personeelsbeleid voor militair personeel en burgerpersoneel niet uit het oog wordt verloren.

Artikel 40

De wijziging van artikel 85, eerste lid, onderdeel d, van het AMAR (artikel II) heeft te maken met de veranderde samenstelling van de commissies van het georganiseerd overleg. Sinds 1 maart 1992 zijn niet

langer de belangenverenigingen van militairen toegelaten, maar de centrales van overheidspersoneel, waarbij de verenigingen die (merendeels) dienstplichtigen vertegenwoordigen voorshands deel blijven uitmaken van het georganiseerd overleg, tot het moment waarop aansluiting bij een centrale tot stand is gebracht.

De Minister van Defensie,
A. L. ter Beek